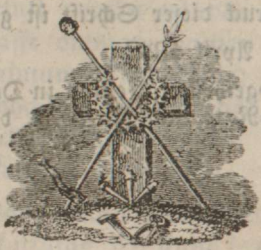

769

K u u s

1068.

waimolitto laulu.

Wäljaandnud

Joh. Schwelle.

Tarto linan,

trükkitu H. Paafmanni man.

1000

Der Druck dieser Schrift ist gestattet.
Dorpat d. 9. April 1852.

Abgetheilter Censor in Dorpat,
Collegien-Rath und Ritter J. de la Croix.

769.

Onsad hinged taiwan

ehk:

Salemi-lina Koggodus.

Wiis: Müüd ristirahwas rõmusta.

1. Oh wõtta armas innimenn?
Jks Jesust perran nõuda,
Mink lasse omman sõamen
Täl waimun assend löida;
Ta pühha sõnna armo=hääl,
Mink selle kulutaja tääl
Meid kutswa wona=saja.
2. Se saja=sõõmaig walmistet',
Meid kutsutas kif sinnä! —
Oh paggege se wihha eest,
Mes lohto päiw saab toma;
Ke armo otsib wonalt süin,
Sel antas assend Salemin,
Sääl wallituide feltsin.
3. Sääl saap se woon meil pannema
Siguse=särki päle,
Mink auwo=kroni pähhä la,
Meid saatma saja=saali. —
Sääl om üts illus Koggodus,
Suur jäädwa rõöm nink auruustus —
Kif wallitsedu henge.

4. SääI Isak, Jakob, Josep om,
 Ke wanna pühha Issa:
 Ka Adam, Tawet, Abraham,
 Sel Laatsarus om üsjan,
 Neil ümbre engli laulawa;
 Se rikkas mees neist kauge ka
 SääI pallep kele kastet.

5. Ei anta tilgakeskile täll'
 SääI wasta wastutadas:
 Poig! mötle, et sa ilma pääl
 Sait römo kostotuseses,
 SääI kerjas waene Laatsarus,
 Täüs paisid, sinno usse een —
 Siin römu täl, — sul wallo.

6. SääI näeme pühha prowetid
 Ke wannal ajal ammu
 Jesustest armo sõnnumid
 Siin rahwal kolutanu.
 SääI Enok om, nink Noa ka
 Ta naise nink ta lastega
 Siist pattu lainist päänu.

7. SääI näeme ka neid usklikluid,
 Ke enne Jesu sündmist
 Siit ihust koddo lahkusid
 Jesusse mannu õnsast:
 Rui Jesust risti naglati,
 Sis neide hauda awwati,
 Ka lätsiwa neist wälja.

8. Säääl näeme Mosest, pühha meest, 21
 Ee Iisraeli saatjat,
 Nink temma welle Aronit,
 Neid preestre ehten saiwat;
 Kullatse wona altre een,
 Suitsutamisse kausi käen,
 Kus wona ohwer iilgap.
9. Käl olli neidel teggemist 22
 Siin kassu-sädust täüta,
 Ee rahwa umbusk föggedus
 Taht kinnwega neid heita.
 Na pallestiwa mitto körd
 Säääl laanen, et jo taiwast neid
 Kuulti nink awwitedi.
10. Säääl näeme kolm mehhe ka, 23
 Ke tulle-ahjon lauli:
 Es tulle-leek neil kahjo te,
 Neil Jesus seltsin olli: —
 Säääl om ka pühha Daniel
 Ke anti löwwi pennidel,
 Es murra nemma tedda.
11. Säääl nätta om se rahwas ka 24
 Ke Iisraeli seltsist
 Kif ussust önsas saijewa,
 Et kindmalt usku wötsi;
 Mes Moses ni kui Aron ka
 Neil käemehhest ütliwa
 Ja ette kulutiwa.

12. Sääl ristija Jaan om nätta ka, 8
 Ke ussutawan holen
 Wöt Juda=rahwast öppetä
 Nink saata Jesu pole:
 Ussutawusse perrast sis
 Sai wangi=tornin tappetus; —
 Sääl lastjal palk ka käen.
13. Ne säitse welle näüsse sääl 9
 Nink neide armas emma,
 Ke ussun kindmas jäiwa tääl
 Nink surma kannatiwa:
 Neid ussu perrast pinati
 Nink hirmsal wiisil surmati,
 Ne omma ni kui Engli.
14. Ee maja=essand näüs ka sääl, 10
 Nink temma armas emmand
 Kun laudan Jesus sündi tääl.
 Ke tedda fige eesmalst
 Sääl söime sissen näijewa
 Täl kinkitusses weijewa
 Sest hääst, mes neidel olli.
15. Sääl näüs ne wagga naise ka, 11
 Ke armust ommast aidast
 Jesusel reiwid wiiswa
 Nink essal, emmal toidust:
 Ne omma sääl ta troni een,
 Kuld=pärli ehte kroni pään
 Nink paistwa wäega kaunist.

16. Ne Petlehemmi karjusse
 Ke Jesust kaema lätsi,
 Kui Englist neile ütteldi;
 Nink söime kõrwal saisi:
 Ne saiswa nüüd ta järje een
 Sääl ütlematta rõmu seen
 Nink laulwa armsast hälest.
17. Sääl nä'me wagga Joesepit
 Jesusse wörast essa: —
 Ka temma pole welle kif
 Nink ka ne armsa mehhe;
 Kus majan Jesus leiba murs,
 Ka neitsid surmast ellu kuts,
 Kif haige näüs sääl terwe.
18. Sääl omma ka ne kunninga,
 Ke kawwest ülle merre
 Hommungo ma seest tullüwa
 Töi kulda, wirol mürre:
 Ne omma suren aawun sääl
 Digusse werre ehte pääl —
 Aaw kronin, werre pitsrin.
19. Se rööwli lats sääl nätta ka
 Ke pimme, köwwer, karnas
 Sääl suren lanen sündita,
 Ka Jesustest sai terwist.
 Sai hirmsa rööwimisse eest
 Sel aial ka kui Jesus s'is.
 Sääl risti podus ülles.

20. Neid latsi kumbe Herodes
Om ärratappa lastnu,
Neid martrit Jesu ussu eest,
Mes Juda rahwas tapnu:
Se pühha sõnna perrast tääl
Ne järje een kil saizwa sääl
Nink hõikwa kätte masmist.
21. Sääl omma ne hä rahwas ka
Ke Jesust wasta wõtti,
Kui Josep nink ka Maria
Egipti-male tõtti:
Ke neide eest hoold kanniwa
Nink toidust neile anniwa,
Nink lämmind ellu-maja.
22. Dh teije õnsa jalla, ke
Ni pikka reisi teite,
Nink Maarja õnsa kae ke
Mo Jesust üsjan weite;
Dh armas pühha latsekenn'
Ke maggus Maarja üsja seen,
Meil pattust päästjaks saije.
23. Sääl näeme neid mehhi ka,
Ke neile wasta tõtsi
Kui na Egiptist tulliwa
Nink Naatsaretti latsi
Ke heldest häd neil teggiwa,
Nink neile abbi näitiwa.
Sääl kigen tarwitussen.

24. Säääl om ka wanna Simeon,
Ke pühha Waimo läbbi,
Last Jesust templin tundnu om
Rui ihho filmil näggi:
Sis wöt ta tedda hõlma pääl
Nink heik, nüüd Jssand lasset tääl
So sullast rahhun minnä.
25. Säääl näeme neid mehhi ka
Kumbega Naatsarettin,
Kolmkümment aasta essi ta,
Puseppa tööd sääl teggi:
Ne haige ka kif omma sääl
Kumbe ta pühha wäggew häääl
Säääl linan terwes teggi.
26. Säääl näeme neid haigid ka
Ke temmast terwist saije.
Ke tiigi weren digsiwa,
Se wee nink werre haige
Ke ussun särki putte tääl;
Nink ka se kõwwer naine sääl,
Kif terwe, laulwa rõõmsast.
27. Säääl näeme ka Mariat
Jesusse armsat emma,
Se om ka temmal liggi sääl
Rui kif mõnusa waimu:
Jks omma auwo-järje päält
Säääl Jesus tedda terwitap
Dtsata taiwa römün.

28. Sää! näeme Jesu Jüngrid ka
 Ke wallitu tält olli;
 Neid katstõistkümme apostlid,
 Rui temma ma pääl ellii:
 Ne istuwa kil järgi pääl
 Sää! suren aumun liggi tääl
 Pään paistwa aumokroni.

29. Ne nellikolmat Wannemba
 Neil istwa ümbre liggi,
 Ne wonal aumo annawa,
 Rui Janil arowaldeti;
 Ka Lawet, Jesu armas mees,
 Sää! istup neide seltsi sees,
 Nink mängip laulden kanneld.

30. Sää! näüs ni paljo halle päid,
 Ünsatte seltsin laulwat,
 Nisammute ka Hiopit.
 Wonale aumo andwat,
 Ta mööt om pantu kuhjaga
 Kil wainw täl römüs mudet ja
 Täl ammu melest lännu.

31. Sää! nä'me pühha Teppanit,
 Kenk päle heid'ti kiwwe,
 Se silmile sis mahha heit
 Nink uinu põrmo päle —
 Nüüd otsata om temma rööm
 Et temmal ka ni ausa kroon
 Rui tõistel kannatajil.

32. Säääl näeme paljo tuhchantid
 Ja tuhhat kõrda tuhhat,
 Neist armisist kannatajadest
 Ke kandnu üllekohhut: —
 Ke ussu perrast piinati,
 Nink hirmsal wisil surmati, —
 Ke siski kindmas jäiwa.

33. Neid piinati ni hirmsast kül,
 Et kuulden lahkep südda,
 Nüüd auwusärki säljan neil
 Pään pärli-kroni nätta.
 Ne saiswa ommant seltsin sääl,
 Neil werre-pitsrid otsa pääl
 Nink kummartawa wona.

34. Säääl näeme wagga Josepiti
 Nink õnnist Nikotemust,
 Ka sedda wagga seltsi kii
 Ke armastawa Jesust
 Ke ristist tedda wöttiwa
 Ja hawu werrest mössiwa
 Nink rohhodega woidse.

35. Säääl näeme neid naisi ka
 Ke Kalileast tulli,
 Jks Jesust armastasiwa
 Nink temmma perra läwwe
 Kül Ketsemanest, Oli-mäält
 Ja kohtokoast, Kolgatalt,
 Senni kui hauda maeti.

36. Me näeme Magdalenat sääl
Ja põlwele een istwat;
Ja jalgu ümbre wõtwat sääl,
Neid silmawega kastwat:
Ta annap suud ta hawule
Moghalep nink om häbbine
Se sure armo ülle.
37. Sääl näeme neid Neitsid ka
Ke peigmeest ootsid tulla;
Se ilda wiibi tullesma,
Neil wigga fest es' olle:
Neil lambi walmi ollima
Nink ölli wiljalt hennega,
Na tötsi römün saja.
38. Sääl näeme neid pattatsid,
Ke rummalussest esnu
Hend ümbrekäändnu kurjast teest
Jesusse kooli astnu:
Ne saiswa walgin reiwid sääl
Neil figil urbe ossa kään
Ja laulwa kittust wonal.
39. Neist kaugel omma töise sääl,
Ke kurja tee pääl käinu,
Nink henda enne surma weel
Ei olle pattust käändnu:
Ne waku seltsi sääl ei sa,
Ei anta walgid reiwid ka
Neil wallo, nälg ja jannu.

40. Ne kummma ellen ilma pääl
 Om wäljast wagga olnu,
 Kel wäljast können engli hääl
 Muid henne kõrwal põlgnu: —
 Ne ommawa fik allaste
 Ei anta kattes middage —
 Neil silma-wessi wallo.

41. Säääl näeme laste foggodust
 Ke norelt koddu lännu —
 Suur om sääl neide aawustus,
 Ra Jesu mannu sanu:
 Ne järje ümbre istuma
 Nink ni kui pärlid ülgawa
 Tihti, kui messilasse

42. Ne laulwa sääl ni röömsaste
 Kui Messilasse laulwa,
 Kes kui na perret heidawa
 Ja lillidest met otšwa:
 Neid Engli armsast orjawa
 Nink omman seltsin heijawa
 Ja wäega armastawa.

43. Säääl laste armsa wannamba,
 Ke waggas ilman jäwa;
 Ra Jesu hääl kael ommawa
 Neid latse terwitawa:
 Suud andwa Essal, Emmale
 Heitwa fik ütten põlwile
 Nink andwa kitust wonal.

44. Ne waise latse näüsse sääl
 Kel Jeesus essaß olnu ;
 Ka lesja naise kumbest tääl
 Kui mees ta hole kandnu :
 Neil pühhip temma silmist wet
 Nink römustap kui emma neid
 Se leinamisse päle.
45. Ilmarwamatta paljo kül
 Sääl nätta önsid hengi,
 Ke Jesu ümbre saiswa sääl
 Kui tuhhat Engli-leri.
 Sääl walge reiwä paistminne
 Nink auno-kroni läikminne,
 Kül wärap moistust ärra.
46. Ent se ke ilman peljota
 Jks pattu römün elli,
 Kül kuuldis armo-oppust ka
 Ent siiski, sest es holi :
 Ne pörgu-tullen ommawa
 Kus päiw ni piß saap ollema.
 Kui tuhhat aastad ilman.
47. Oh märaßt römu tunne ma,
 Kui neide liggi astu,
 Ke önsä henge ommawa
 Nink huklatussest pääsnu :
 Se iggawetse römu man,
 Neil tuhhat aastad pea om
 Ni kui üts päiw meil möda.

48. Sää! om se wäggen aumo-würst,
 Ke Satanat siin moitis,
 Me armas Jõsand Jesus Krist
 Risti pääl henge heitis :
 Müüd istup aumo-järje pääl
 Ja omma Eesä parral kael, —
 Kuld Zepter om täl käen.
49. Ja om se üllemb kuningas
 Mi ma kui taiwa ülle
 Se risti-foggodusse paas
 Kif aum se sago tälle;
 Wiis hawa, ke siin lödi täll',
 Hiilgawa päiwa wisi sääl
 Ja armu mäletusses.
50. Suur hirmus odda aije siin
 Ja kallist sõand läbbi,
 Mo huklatus nink pattu piin
 Täl rasset waiwa teggi. —
 Ma hulkse ümbre pattu teed
 Nink sadi Lojal rasset tööd
 Mo õige teele saaten.
51. Sää! näeme musta tuhhandid
 Kif rahwast, kigist kelist ;
 Mes Jesu-orje ussindus
 Siist ilma-pattu-lanest,
 Saat waiwa palgaks wonale
 Ke saiswa liggi temmale
 Allandus, häbbi silmin.

52. Woon lähap neide mannu sääl
 Nink loep pässid ärra.

Ta ütley: tulge liggimbal,

Ja wõtke omma warra! —

Heng wastutap: ei kölba ma

So mannu peigmees minnema;

Ma rojane, sa pühha.

53. Oh heng! mes nida ütlet sa?

Woon kostap armun wasta:

Ma olle so eest kolnu ka

Siin omma weel mo hawa! —

Siin külq, ke üllesawwatu,

Pä, orjawitsust hawatu;

Ra kässein, jallun hawa! —

54. Sis tuwwas warsti Kronisid

Nink pikki walgid särke,

Sis eggäüttelle sääl saap

Ta omma antus kätte.

Sis kostap woon neil: Möršjake,

Ras ollete nüüd rahhule

Mes armust teile janu?

55. Ne henge hulgan saddawa,

Sis mahha wona ette,

Nink suud ta jallul' annawa,

Ja ütlewa kif ütten:

Oh fige armsamb henge-mees,

Uuw, kittus, sul se armo eest

Et sa meid pattust pästsit!

56. Se Wona hamu paistus ka,
 Sää! armsast paistap figil,
 Ja palge selgus jätmata,
 Neid hengi tõmbap liggi:
 Ka Engli terwitama neid,
 Om neide perrast röömsa kif,
 Saatwa neid wona ette.
57. Sää! näeme pühha englid ka,
 Ke ma päält palwid kandwa;
 Mes Jesu teendre murrega
 Neil taiwa wija andwa;
 Kui kurblik kirri sinnä saap,
 Sis Jesu südda kurbas läap,
 Meil waimo trööstjas sadap.
58. Tēnpalwe, mes siin ilma pääl
 Ustlikku wõtwa pitta;
 Ke waiwan, risti koorma al,
 Siin häddaorrun ilwa:
 Kui neide palwe töttelik
 Ne pantas paigal taiwan kif,
 Ka egga silma-pissar.
59. Ke häddaorrust lähäwa,
 Siist ilmast taiwa pole,
 Sää!t hõimudega rühhiwa
 Sis Engli wašta neile:
 Na reisjal wašta töttawa,
 Taad omma seltsi wöttawa
 Nink saatwa Jesu ette.

60. Säält meije armsa Wannemb ka
 Meil römün wašta töttap;
 Mees omma naist nin^k naine meest
 Sis armun wašta wöttap,
 Ta armsast tedda terwitab —
 Ka sössar welle tundma saap
 Nink welli omma sössart.

61. Woon rühhip eessi mannu sääl,
 Et tullejid saap nätta
 Kel temma werre järk om pääl
 Pand pitsrit otsa ette,
 Reid saja : saali lastas sääl
 Kel saja reibas pudup weel
 Ei lasta tedda sisse.

62. Säääl saja : saalin saap ka sis
 Een : palwe filmawessi
 Rif üttekokko woetus
 Nink wonal ohwerdetus :
 Sest tunnist saap sääl röömsas kif
 Se wöras om ta wellitsist
 Kui söbber wašta woet.

63. Mo lunnastaja awwita
 Sul ussun kindmäs jada :
 So pühha Waimo abbiga
 Rif pattu teggo taata.
 Sis sa ma sinno armo eest,
 So Järje een sul iggawest,
 Ka Halleluja, laulma.

Kuis armo sanu pattane
Jesusse ärratenimissest

henda woip römüstada,
 fe tedda omma armule om futsnu.

Wiis: Eht käl ütlematta Woon meid.

Mo heng olli pimme,
 Armo:aiga wiit,
 Hullse siinä, täinna
 Umbre laiija teed ;
 Pattu armo kandsin
 Kurja himmo seen,
 Südda olli wangin
 Kohhalt kurjusfen.

Pühha Waimo südda
 Halledas sis läts,
 Andse mulle tutta,
 Et ma pörgu lats.
 Rist mul perra tötse,
 Sönnumid mul töi,
 Kangest linni wötse,
 Jesu mannu wei.

Sis mo henge silma
Wäega häbbesi!
Pattu häddast südda
Ihhun wärrisi.
Lainen joossis wessi
Silmist mahha mul;
Pölwil kummardasi
Palwen wona een.

Nüüd om minno kohhus
Jesust armasta;
Ke mo henge silmi
Wötnu awwalda, —
Minno puhhastanu
Pattu rojussest,
Waimo ehtet tonu
Mulle armolist.

Nüüd mo heng näep henda
Paljas, allaste,
Pattu hawust südda
Haisep jälleste.
Jätmata ta puhkap
Shtul hommingul,
Armoga ta rühhip
Wona ette nüüd!

Jesu surm nink werri
Dige pohhi om;
Kus ma henge maja
Üllestetta woi.

Kindmašte se saisap
Rohto päival ka.
Ehk kül ma nink taiwas
Ärra sullawa.

Heng se waimun kaep
Wona surma pääl.
Temma hawu:paest
Josep armo täl.
Jesu werre perra
Jannunep ta nüüd,
Annay tuhhat kõrda
Temma hawul suud.

Dat se mäsfas kiusas
Hengen kurjaste,
Jesüs tedda wiffas
Armo:merresse.
Puhhast mo nink ehhit
Armust heldeste,
Möršjas minno kossis
Ilmast hennele.

Nüüd mo heng woip kälwa
Rahhun ello teed ;
Jesüsen ma löwwa
Wiljalt hennel kif ;
Temma om mo pästnu
Pörgu woimusfest,
Wõlla-kirja kistnu
Ratski, igggawes.

Jesu hawat' jalla
 Käigo mulle een,
 Läbbi kaimet kae
 Näütko mulle teed. —
 Neide kallin jällin
 Könni julgest ma
 Kunni siina tulle
 Kohhe lännu ta.

Taiwatte ta lännu
 Ülles aawuga
 Armust walmistanu
 Uffend mulle ka:
 Kas om lubba mulle
 Sinnä püüda ka?
 Ja! — Käst om ka sulle,
 Sa voit tulla ka! —

Määrnes om mo minnel?
 Hilja tassaken!
 Raugelt aawo wannit,
 Paistap mulle een.
 Pattu koorm om rasse
 Henge ölla pääl,
 Ruttu ma ei pässe
 Nida — kui om meel.

Kui mo woon näap ikwat
 Rühhip wasta mul,
 Armuga ta ütlep:
 Rahho olgo sul!

Sis ma roma tälle
Liggi häbbiga,
Wimate mo löwwa
Römu otsata!

Vaas om wonast säet'
Kesset armo:merd
Kaiw se süsse rajot'
Täüis ta hamu werd.
Se om temma Kristi
Koggodusselen.
Kil ne henge istwa
Kaiwo ümbre süin.

Ei se kaiw ei kuwa
Ärra iggawel,
Ello:wet säält juwma
Eggäl pattatsel.
Röhkus josex wälja
Jesu hamu seest,
Sinnä süsse alla,
Nüüd ja iggawes.

Selle kaiwo weren
Om ka karja ma;
Kus ne nörga wona
Toidust löwwawa,
Ei ka näe nälga
Heng sääl surmani.
Sest om ikkes isso
Ennamb maitsa weel.

Wonnalt säetu omma
 Sinnä karjusse,
 Ke sääl nõrku woone
 Jkkes orjasse ;
 Armun nemma kutsuwa :
 Tulge pattatse !
 Rühk'ge armo otsma
 Wonal hennele.

Sest ke waises haiges,
 Henda tunnewa ;
 Elluwet neil Jesus
 Annap juwwa ka,
 Hölman temma hoijap
 Karja mannu wiip,
 Haiget arstip, woijap,
 Issust sõnus teep.

Kui sün rõmust wahhest
 Hengel pudus om ;
 Jesu hawu-paest
 Keeb mul rõõm nink ön
 Sinnä minna tõtta
 Heida põlwile
 Rõõmu ma säält wõtta
 Waiwan hennele.

Rüüd mo heng om löidnu
 Ello lätte so,
 Mes ma murren nõudun
 Paljo aiga jo.

Üts om palwe honen,
 Zeine ferrifun,
 Kolmas omman koddun
 Kambre nulga seen.

Kui mo laiskus kelap
 Palwel minnemast;
 Jesu surm om teda
 Henge kep nink wääs;
 Silma:ween se nõal
 Lää ma romaten,
 Raiba kif mo wigga
 Selgest wona een.

Sis te minna wallal
 Dmma söänd tääl,
 Panne armo:lawwal
 Lemma põlwi pääl
 Rife omma ohto
 Tälle näita ma;
 Sis mul haigel rohto
 Woip ta walmista.

Nida saap mul kaswo
 Palwe turnist tääl;
 Jesu hawa paistwa
 Henge usse pääl.
 Lemma werre palsam
 Woijap minno waest
 Ni, et henge silma
 Jkwa römu eest.

Kui mul surma sõnnum
Peas todama,
Nätse: Peigmees tullep,
Henge kossima!
Kes mult hinda küsib,
Käe-mees on woon!
Kõrgepreester saiap
Mo eest Eesa een.

Lunnastaja kätte
Anna henge ma,
Taiwa pole tedda
Englid kannawa.
Päs mul kirjotedu
Wona werrega,
Sedda woi ma ette
Taiwan näidata.

Sis ma olle koddun
Perris esä-maal,
Jhhu hawwa wooten
Hengap mulla al.
Woon sis minno sõdap
Taiwa ellu-puust,
Ello-jöest ta jodap
Minnu iggawes.

Poolpäival

waimun Jესusse hawwa siffen.

Wiis : Mo seand anna figest wäest.

Kas armsambat ööd Englidel
Sääl taiwan teda ka,
Kui se, mil Loja pattatsel
Saap liggi hengama!

Ta pühha kolukehakest
Ma wötta hólma nüüd,
Neil wärskil hawu=assemil,
Ma anna armust suud.

Siin silma zilkwa römu=weest
Mo südda kumas lääp.
Jესusse werre röhkuffest
Heng Saja=ehtet saap.

Oh! et se armas pühha waim
Mo hengen laulasse:
Üts kaunis armas tenno laul
Sel wallo : mehhele!

Rif pattatse, te ollete
Mo Jesust waiwanu !
Dh astke liggi teijeke
Ea harou kaema !

Dh henga henge peijokenn'
Eo rasse waiwa pääl
Eo risti surm mo õnnes om,
Siin, nink sääl iggawel.

Laul Ketsfemanen.

Wiis: Jesus, minno ello-lätte.

Sengekenne wötta kaija
 Ketsfemane aija pool,
 Kuis se helde Lunnastaja
 Palwe paigast lähhäp sääl,
 Omma wainlastelle wasta,
 Hukkatussest sinno pästma,
 Kitta tedda süddamest
 Lemma süta surma eest.

Lasse ommin körwun jäija
 Lemma halle ohho hääl.
 Kui ta ölli-aijast wälja
 Uste wiimsel waiwa-ööl.
 Werre heest ta nõrgas sanu;
 Palge ohhost walges jänu.
 Omme armsist Jüngristke
 Ütsinda ta jätteti,

Waimun nakkap südda ikma,
 Pölwile ma wajo siin,
 Leina omma pattu süda;
 Minna pididi kandma ni
 Kõitmist, pešmist, pörgo wallo,
 Et ma Lojat wihhastanu, —
 Hoolmatta ta armust siin
 Senni a'ani olnu weel.

Sure Kedi hommingul.

Wiis: Kui illus Jesu mõrja om.

Zionistütred minge nüüd, —
Peigmehega, ta waiwa teed!
Oh wõtke ossa sõamest,
Ta wallu sammo astmissest.
Ta sattap saggest mahha risti al
Nink werri kastrap waewa jä!gi täl.

Kuis illus hengepeiofenn'
Näis werrest hämmet' särki seen!
Kuis armas ta sel pattatsel,
Kel pattu ülle haige meel:
Ei tahha se muud rõmu ilman tääl.
Kui Lunnastaja surma-reisi pääl!

Kui hengele se pühha waim
Teeb selges sedda armo:nõuw',
Et temma eest ka Jesus Krist
Om maitstu surma mõrroust
Se lahbutap hend pattu sõprussest
Jääp waiwa palgas wonal iggawes.

Sure Kedi lõunaajal.

Wiis : Minnu waisus om ilmaarwamatta.

Pattane ! oh ikke wona wallo ;
Panne waimun tähhele !
Kuis ta Kolgata mäele om sanu
Omma surma paigale.
Sõamehhe fronti pähhä litswa :
Wallo perrast temma silma ikwa.
Pä täl saije hawatus
Kisti koorma kannetus.

Rööwli tõstwa tedda ma päält ülles
Kasse risti-kannu alt ;
Iffen puhkab temma wäega hallest ;
Ohhost täüdet süddamest,
Kässi lööp weel wimast kõrda kofko :
Etsä pole ülles tõstwat näkku.
Silmad kuibas ifketu
Surma heega kattetu.

Rõwwa südda ! Kuulden pehmes minne !
Jesu reiwid kiffoti ;
Berrega na ihho külge jänu,
Hawu wallal tõmmati !

Hamme wahhel löiti werre tükke ;
Arrahübinu na mahha satte !
Hamme säljast kiffoti
Loja paljas riisoti !

Surma altre päle kisti mahha
Jesüs ilma süta woon
Kätte ümbre panti selle kable ;
Ke ma ilma lonu om.
Kässist, jallust, nakla läbbi lödi ;
Neide sissest joosse werre-jöggi.
Ussun ma neid kummarda
Armun suud neil anna ka.

Armas om se kottus mulle tunda
Kus ne käe hawati,
Suud ma söwwa selle paigal anda. —
Kos na mo eest waiwati.
Kambret tahha ma sääl hennel tetta ;
Kun mul armas, palwe tundi pittä.
Sääl ma tahha elläda,
Dnsaste sääl koolda ka.

Pühha jallad wäljawennited
Kisti pu pääl kapluga :
Suri naklu neide sisse löödi
Kööwli kombel armota.
Tunne hing se man so Jesu armo !
Surmani ta armast, sinno põrmu
Mo nink sinno pattud ka,
Dliwa, ne naklaja !

Rühhi risti alla armas südda
Tükki liggi, ni lui voit.

Petaniast, naksit peigmeest saatma
Rüüd om õige armo tund!

Valle, ota, olle waimun maddal;

Jätta Jesu werrišt kojo hennel: (1)

Ristumatta süddamen. (2)

Raddumatta filmi een. (3)

17

22

27

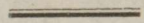
32

37

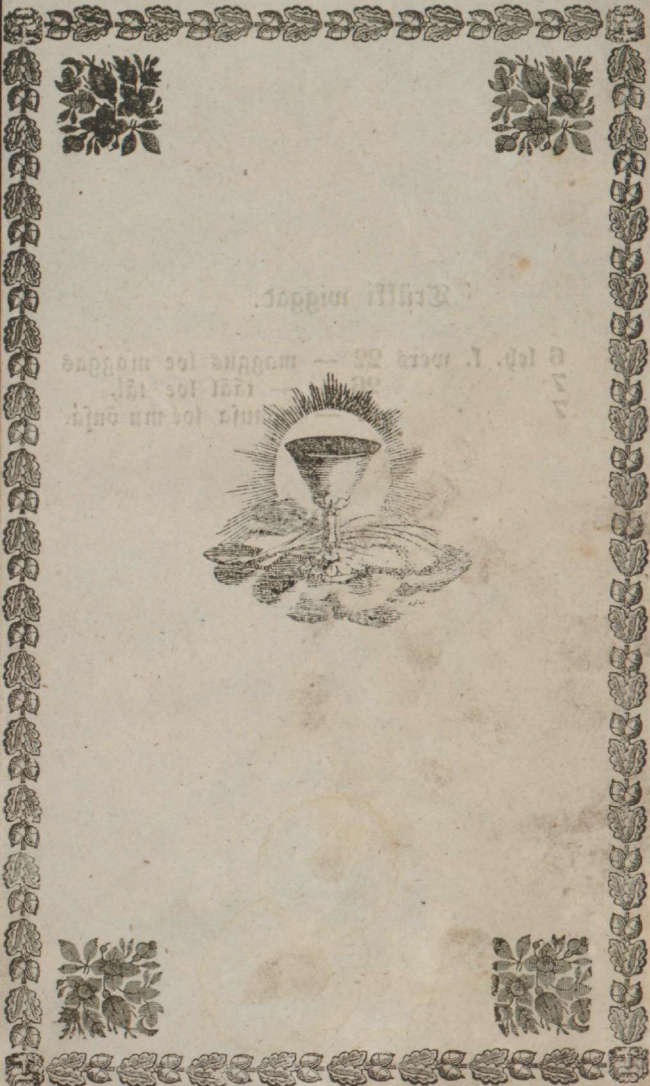
Suhhataja.

1) Onsad hinged taiwan, ehk Salemis lina foggodus	leh. p. 1
2) Kuis armo sanu pattane Jesu ärra- tenimisset henda woip römüstada, ke tedda omma armule om kutsnu	17
3) Poolpäiwal waimun Jesu harwa siffen	25
4) Paul Ketsemanen	27
5) Sure Kedi hommingul	28
6) Sure Kedi lounel	29

Trüffi wiggad.

6	leh. f. wers	22	—	maggus	loe	maggas	
7		26	—	—	tääl	loe	täl.
7		27	—	mönusa	loe	mu	önsa.

Christi inquit.

Magnum est magnum — 22 hinc. I. qd. a
Magnum est magnum — 22 hinc. I. qd. a
Magnum est magnum — 22 hinc. I. qd. a

